

STORTINGET

Innst. 99 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:25 S (2025–2026)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Aleksander Stokkebø, Amalie Gunnufsen, Erlend Svardal Bøe, Ove Trellevik, Margret Hagerup og Kari Sofie Bjørnsen om en ny petroleumsmelding om utvikling og forutsigbarhet for Norges største næring

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en petroleumsmelding for Stortinget innen utgangen av 2026.»

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens behandling

Representantforslaget har vært på skriftlig høring.

Videre er representantforslaget sendt til statsråd Terje Aasland i Energidepartementet for vurdering. Statsrådets vurdering av forslaget er oversendt i svarbrev datert 18. november 2025, som er vedlagt innstillingen.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Anne Hagenborg, lederen Mani Hussaini, Christoffer Emberland Håland, Linda Monsen Merkesdal og Torbjørn Vereide, fra Fremskrittspartiet, Kristoffer Sivertsen, Rikard Spets, Morten Stordalen og Tor Mikkell Wara, fra Høyre, Kari Sofie Bjørnsen og Aleksander Stokkebø, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Senterpartiet, Maren Grøthe, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Frøya Skjold Sjursæther, og fra Venstre, Marit Veia, viser til Dokument 8:25 S (2025–2026) om en ny petroleumsmelding om utvikling og forutsigbarhet for Norges største næring, der forslagsstillerne ønsker å be regjeringen legge frem en petroleumsmelding for Stortinget innen utgangen av 2026.

Komiteen viser til at petroleumssektoren i dag er Norges største næring målt i sysselsetting, skatteinnbetaling, eksport og verdiskaping. Komiteen viser til at utvinningen av petroleumssressurser på norsk sokkel sannsynligvis vil falle frem mot både 2040 og 2050, en utvikling som blant annet beskrives i Sokkeldirektoratets tre mulighetsbilder for produksjonsutviklingen på norsk sokkel i Ressursrapport 2024. Komiteen viser til at forrige melding til Stortinget som inneholdt en systematisk gjennomgang av petroleumssektoren, var Meld. St. 28 (2010–2011).

Komiteen viser til svarbrev fra statsråd Terje Aasland til energi- og miljøkomiteen, datert 18. november 2025, som ligger vedlagt innstillingen. Komiteen merker seg at det har kommet inn seks skriftlige innspill til saken.

En ny situasjon for sokkelen

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet, mener Norge står i en ny situasjon, både på norsk sokkel og geopolitisk, og viser til at stabile og forutsigbare rammebetingelser for selskapene på norsk kontinentalsokkel er viktig for en trygg og ansvarlig forvaltning av våre felles petroleumsressurser. Flertallet viser til at over 200 000 arbeidstakere er direkte og indirekte sysselsatt knyttet til aktiviteten på kontinentalsokkelen. Økt leting, utbygging og produksjon på kontinentalsokkelen er viktig for arbeidsplasser, industribygging og verdiskaping over hele landet og til havs. Størstedelen av verdiskapingen i petroleumsvirksomheten tilfaller fellesskapet gjennom skatt og direkte statlig deltakelse, og gir, gjennom handlingsregelen, et viktig bidrag når det gjelder å finansiere velferdsstaten i dag og i årene framover. Flertallet understreker at norsk gass har strategisk betydning for Europa i et sikkerhetspolitisk perspektiv.

Flertallet viser til at Europa fortsatt trenger store mengder naturgass de neste årene, blant annet for å gjøre seg fullstendig uavhengig av Russland, og den store etterspørselen er ikke forbigående. Etter EUs vedtak om å fase ut russisk naturgass har norsk gass blitt enda viktigere for Europas energisikkerhet. Også i scenarioer hvor klimamålene nås, vil EU ha et betydelig behov for import av olje og gass. Norsk sokkel er godt posisjonert til å opprettholde leveranser med lave utslipp, lav kostnad og høy pålitelighet. En forutsetning er stabile og gode rammebetingelser som stimulerer til aktivitet. Uten politiske rammebetingelser tilpasset utviklingen på norsk sokkel kan produksjonsnedgangen bli bratt. Det vil få uønskede konsekvenser for arbeidsplasser, statlige inntekter og Europas energisikkerhet. Skal Norge bidra til Europas sikkerhet og omstilling, må man utvikle sokkelen, ikke avvike den.

Flertallet understreker at dersom Norge skal forbli en stabil og langsiktig energileverandør til Europa, krever det betydelige investeringer i leting og videreutvikling av norsk sokkel. Den videre aktiviteten og de langsiktige effektene på norsk sokkel er i den forbindelse av avgjørende betydning for norsk økonomi og europeisk energisikkerhet. Flertallet viser til at Sokkeldirektoratet i sin ressursrapport fra 2024 fremhever følgende:

«Sokkeldirektoratets estimat for de totale gjenværende ressursene på norsk sokkel er om lag 7,1 milliarder Sm³ o.e. Av de gjenværende ressursene er om lag 3,6 milliarder Sm³ o.e. reserver og ressurser i funn og felt, mens om lag 3,5 milliarder Sm³ o.e. er uoppdagede ressurser.»

Sokkeldirektoratet viser videre til tre mulighetsbilder fram mot 2050. Skal Norge oppnå en høyest mulig

produksjon og unngå et bratt fall, forutsetter det teknologiutvikling og høy leteaktivitet, både i infrastrukturnære områder og i områder som er mindre utforsket, samt at Norge gjør flere og større funn. Flertallet vil jobbe for en petroleumpolitikk som sikrer en ansvarlighet og høyest mulig aktivitet på norsk sokkel.

Flertallet viser til at aktørbildet også har endret seg, med færre store, internasjonale aktører. Produksjonen domineres ikke lenger av de store utbyggingene, men preges i større og større grad av mindre funn med tilbakeknytning på havbunnen (subsea tiebacks) til eksisterende plattformer og transportinfrastruktur.

Flertallet viser til at norsk naturgass også er viktig for Europas energi- og klimaomstilling for å erstatte andre mer forurensende energikilder, og virker både som stabil grunnproduksjon og som regulerbar reservekraft når vinden ikke blåser og solen ikke skinner.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne merker seg at Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet beskriver situasjonen på norsk sokkel som «ny», samtidig som konklusjonene i hovedsak innebærer en videreføring av dagens petroleumpolitikk med høy aktivitet, økt leting og nye investeringer.

Disse medlemmer viser til Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiets gjentatte vektlegging av stabile og forutsigbare rammevilkår for næringen, men understreker at også klima- og naturpolitikken må være forutsigbar. Norge har gjennom Parisavtalen forpliktet seg til å bidra til å begrense global oppvarming til 1,5 grader, noe som forutsetter en rask reduksjon i global produksjon og forbrenning av fossile energikilder. Disse medlemmer merker seg at Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet ikke redegjør for, eller i det hele tatt bryr seg med å kommentere, hvordan økt leteaktivitet og nye funn er forenlig med 1,5-gradersmålet.

Disse medlemmer viser til at Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet særlig vektlegger i sine merknader at petroleumsinntektene, gjennom handlingsregelen, bidrar til finansiering av velferdsstaten. Disse medlemmer understreker at handlingsregelen er et finanspolitisk verktøy for bruk av allerede opptjente fondsmidler, ikke et argument for å øke eller forlenge aktiviteten i en enkelt næring.

Disse medlemmer viser til at oljefondets verdi i all hovedsak utgjøres av avkastning på investeringer, ikke av netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten. Ved utgangen av tredje kvartal 2025 var fondets totale verdi 20 440 mrd. kroner. Den største delen av verdien var avkastning på fondets investeringer, som totalt utgjorde 12 826 mrd. kroner. 5 337 mrd. kroner av fondets verdi var netto tilførsel fra staten.

Selv med raskt avtakende kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten vil SPU etter all sannsynlighet fortsette å vokse. Midlene fra SPU vil fortsatt kunne brukes inn i norsk økonomi innenfor handlingsregelen. Man kan derfor ikke bruke handlingsregelen som begrunnelse for å pådra staten økt klimarisiko og langsiktig økonomisk risiko gjennom nye langsiktige olje- og gassinvesteringer.

Disse medlemmer registrerer at Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiets argumentasjon i liten grad tar høyde for den langsiktige risikoen ved å binde arbeidskraft, kapital og politisk oppmerksomhet til en næring som, uavhengig av politiske beslutninger, vil få vesentlig mindre betydning for norsk økonomi allerede fra neste tiår. En ansvarlig politikk må legge til rette for at omstillingen bort fra olje og gass skjer planlagt og rettferdig, ikke gjennom et brått fall som følge av sviktende etterspørsel og skjerpet internasjonal klimapolitikk.

Disse medlemmer vil tilbakevise Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiets påstand om at den høye europeiske etterspørselen etter norsk gass «ikke er forbigående». EUs samlede gassforbruk har falt med omtrent 20 pst. siden 2021. Som følge av EUs vedtatte mål om 90 pst. reduserte klimagassutslipp innen 2040 er det sannsynlig at gassetterspørselen kan falle videre med opp mot 70 pst. innen 2040. Det er vesentlig mer enn det forventede fallet i norsk gassproduksjon på 45 pst (Menon Economics, 19. august 2025).

Etter disse medlemmers vurdering er derfor europeisk energisikkerhet ikke et gyldig argument for å lete etter nye gassfelt, og de nevnte partienes påstand om at europeiske myndigheter «gjentatte ganger» har «bedt Norge om å fortsette å lete etter mer olje og gass for å opprettholde leveransene» gir lite mening. Eventuelle nye gassfunn vil ta mange år å sette i produksjon. Det er lite sannsynlig at EU vil ha et tilsvarende behov for norsk gass om 15–20 år.

Disse medlemmer mener det derfor er misvisende å framstille videre høy leteaktivitet på norsk sokkel som et nødvendig svar på EUs etterspørsel. Det er også økonomisk risikabelt og i praksis umulig å gjennomføre på lengre sikt. Norsk sokkel er moden. Fallende produksjon er et strukturelt trekk, ikke et politisk valg. Å maksimere produksjonen på kort sikt, slik Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet foreslår, vil føre til at produksjonsfallet blir desto brattere senere. Økt leteaktivitet nå kan derfor gi dramatisk negative konsekvenser for norsk økonomi og norske arbeidsplasser på sikt.

Disse medlemmer merker seg Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiets henvisning til Sokkeldirektoratets anslag over gjenværende petroleumssressurser på norsk sokkel, men vil minne om at anslaget er svært usikkert. Sokkeldirektoratets ressurs-

anslag er betydelig redusert de senere år, spesielt i Barentshavet nord. I 2018 estimerte Sokkeldirektoratet at det var 1 370 Sm³ o.e. i dette området, mens Sokkeldirektoratets ressursrapport fra 2024 anslår potensialet til 1 125 mill. Sm³ o.e.

Disse medlemmer har også merket seg at Rystad Energy anslår ressurspotensialet til å være vesentlig lavere enn det Sokkeldirektoratet legger til grunn (Energi og klima, 4. juli 2024).

En ny petroleumsmelding

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet, viser til at den forrige petroleumsmeldingen ble lagt frem i 2011, og siden den gang er aktiviteten på sokkelen endret. Store endringer i den globale sikkerhetssituasjonen og oppdatert kunnskap om norsk sokkel legger videre grunnlaget for en ny petroleumsmelding som skal sikre en offensiv videreutvikling av sokkelen og stabilitet og forutsigbarhet for næringen. Det er i dag også et annet aktørbilde på sokkelen, et endret skattesystem og en mer moden sokkel. Produksjonen er ventet å falle uten nye investeringer og funn, og store internasjonale oljeselskap har trukket seg ut. Samtidig gjøres det en større andel mindre funn nær eksisterende infrastruktur, og mer effektiv oljeuthenting gjør haleproduksjon mer aktuelt over lengre tid.

Flertallet viser til at den geopolitiske situasjonen også har endret seg, og europeiske myndigheter har gjentatte ganger bedt Norge om å fortsette å lete etter mer olje og gass for å opprettholde leveransene. For å etterkomme det europeiske behovet er det nødvendig å se til både eksisterende områder og mindre utforskede områder.

Flertallet mener derfor det er hensiktsmessig med en ny petroleumsmelding om hvordan Norge skal utvikle sokkelen for fremtiden. Hovedformålet med en slik melding skal være å sikre videre høy aktivitet, høy ressursutnyttelse og stabile rammevilkår for næringen, som ivaretar dagens utfordringer på sokkelen og for samfunnet ellers. Petroleumsvirksomheten har vært og vil fortsatt være en viktig del av Norges økonomi og teknologiske utvikling. Gjennom målrettet politikk og tett samarbeid mellom myndigheter, næringsliv og samfunn kan Norge sikre en ansvarlig og bærekraftig forvaltning av petroleumssressurene og kompetansen i næringen – til beste for hele landet, både i dag og i fremtiden.

Flertallet oppfordrer regjeringen til å utarbeide og legge frem en ny petroleumsmelding så snart det lar seg gjøre. Dette vil være et godt utgangspunkt for at partiene på Stortinget kan bli enige om en retning som skaper ro og forutsigbarhet for den langsiktige videreutviklingen av næringen.

På denne bakgrunn fremmer flertallet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en petroleumsmelding for Stortinget snarest mulig og senest innen vårsesjonen 2027.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne viser til Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiets forslag om å utarbeide en ny petroleumsmelding med formål om å sikre videre høy aktivitet og stabile rammevilkår for næringen. Disse medlemmer mener at en ny petroleumsmelding, dersom den skal være kunnskapsbasert og framtidsrettet, må ta utgangspunkt i at petroleumsvirksomheten skal trappes ned, i tråd med Norges klimaforpliktelser.

Disse medlemmer viser til budsjettforliket mellom Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne og Stortingets vedtak om å nedsette en omstillingskommisjon. Disse medlemmer viser til at omstillingskommisjonen blant annet skal legge til grunn EUs vedtatte mål om å kutte 90 pst. av sine utslipp innen 2040 og være klimanøytrale innen 2050. Et slikt mål kan bety kraftig redusert etterspørsel etter norsk gass. Disse medlemmer forventer at en framtidig petroleumsmelding legger EUs klimamål til grunn, at den tar hensyn til natur- og klimakonsekvenser av fortsatt høy aktivitet i olje- og gassnæringen, og at den vurderer risikoen for at framtidige investeringer på sokkelen blir ulønnsomme som følge av vellykket klimapolitikk i Europa.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Venstre finner det noe besynderlig at regjeringen allerede har varslet at de vil sette i gang et arbeid med en ny petroleumsmelding, og enda mer besynderlig at Arbeiderpartiet og Senterpartiet inngår i flertallet som legger vekt på at hovedhensikten med en slik melding er å sikre videre høy aktivitet, høy ressursutnyttelse og stabile rammevilkår for næringen. Dette fordi Arbeiderpartiet og Senterpartiet i forbindelse med Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2026, jf. Innst. 2 S (2025–2026), var med på vedtak nr. 49 (2025–2026). Vedtaket går ut på at det skal settes ned en omstillingskommisjon der mandatet er å vurdere ulike scenarier og tiltak for å bedre norsk økonomis omstillingsevne, verdiskaping, næringsutvikling og konkurransekraft, og hvor norsk sokkel går inn i en ny fase med avtakende olje- og gassproduksjon

og en økende fornybarandel i Europa på bekostning av fossil energibruk. Disse medlemmer er sterkt bekymret for at disse prosessene forblir helt parallelle, og at det er petroleumsmeldingen som for regjeringen er den avgjørende. Disse medlemmer vil peke på at erfaringene fra regjeringens tilsvarende parallelle prosesser med Energikommisjonen og Klimautvalget 2050. En av anbefalingene til Klimautvalget 2050 var bl.a. at det skal utarbeides en strategi for sluttfasen av norsk petroleumsvirksomhet, og at denne legges frem for Stortinget så raskt som mulig. Utvalget tilrådte også at det ikke gis ytterligere tillatelser til leting, utvinning (PUD) eller anlegg og drift (PAD) inntil en slik strategi er ferdigstilt. Disse anbefalingene er på ingen måte fulgt opp.

Disse medlemmer vil videre vise til vedtak nr. 985 (2024–2025) i forbindelse med Stortingets behandling av Meld. St. 25 (2024–2025) Klimameldingen 2035, hvor Arbeiderpartiet var en del av flertallet som vedtok følgende:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget i løpet av neste stortingsperiode med en felles klima- og energimelding. Stortingsmeldingen skal legges frem i første halvdel av fireårsperioden, redegjøre for statusen på Norges klimamål og fremheve nødvendige prioriteringer i klima- og energipolitikken.»

Disse medlemmer mener at dette er noe helt annet enn den varslede planen for hvordan Norge skal nå det nye Paris-målet for 2035, som skal legges frem i løpet av 2026, og disse medlemmer stiller seg undrende til alle parallelle og til dels motstridende prosesser Arbeiderpartiet og regjeringen nå har lansert på klima-, energi-, og petroleumsområdene, uten at disse sees i en større sammenheng.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

Stortinget ber regjeringen legge frem en petroleumsmelding for Stortinget snarest mulig og senest innen vårsesjonen 2027.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 29. januar 2026

Mani Hussaini

leder

Maren Grøthe

ordfører

Statsråden

Energi- og miljøkomiteen
Stortinget
0026 Oslo

Deres ref

Vår ref
25/2521

Dato
18. november 2025

Statsrådets vurdering av representantforslag 25 S (2025-2026) om en ny petroleumsmelding om utvikling og forutsigbarhet for Norges største næring

Jeg viser til brev 4. november 2025 fra energi- og miljøkomiteen der det bes om en vurdering av representantforslag fra stortingsrepresentantene Aleksander Stokkebø, Amalie Gunnufsen, Erlend Svardal Bøe, Ove Trellevik, Margret Hagerup og Kari Sofie Bjørnsen om å be regjeringen legge frem en petroleumsmelding innen utgangen av 2026.

Regjeringen er opptatt av å skape trygghet for framtiden slik at Norge skal stå sterkt i en urolig verden. Da er det blant annet viktig å sikre trygghet for økonomien gjennom ansvarlig økonomisk styring, sikre trygghet for arbeids- og næringslivet og sikre trygghet for landet i samarbeid med våre nære allierte.

Regjeringens politikk for å videreutvikle petroleumsnæringen understøtter alle disse viktige forholdene for landet. Regjeringen vil på denne bakgrunn utvikle petroleumsvirksomheten gjennom å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Det betyr en parallell satsing i næringen på økt utvinning, utbygging av funn og aktiv leting etter nye funn.

En forutsetning for å lykkes er at vi viderefører en stabil og forutsigbar petroleumspolitik. En politikk som bygger videre på den veletablerte rollefordelingen der private selskaper gjennomfører den operasjonelle aktiviteten, fra leting, via utbygging til drift, mens staten fastsetter stabile og forutsigbare rammebetingelser, inkl. regelmessig tildeling av leteareal for selskapenes aktivitet. En slik politikk gir rettighetshaverne rammebetingelser som er avgjørende for å nå målene i petroleumspolitikken.

Stabile og forutsigbare rammevilkår, inklusive årlige konsesjonsrunder gjennom TFO-ordningen, er derfor en bærebjelke i norsk petroleumspolitik og er helt avgjørende for at vi skal kunne videreutvikle petroleumssektoren.

Norge er største produsent og eneste vesentlige nettoeksportør av olje og gass i Europa, og produksjonen på norsk kontinentalsokkel er viktig for europeisk energisikkerhet. Samtidig går petroleumsvirksomheten nå mot slutten av flere tiår med stabilt høy petroleumspanproduksjon. Virksomheten går inn i en fase der produksjonen ventes å gradvis avta. Det skyldes at produksjon fra framtidige investeringer ikke fullt ut vil kunne erstatte det naturlige fallet i produksjon fra felt som er i drift. Fallet kan utsettes og begrenses ved å videreføre en aktiv petroleumspolitik som regjeringen gjør.

Hovedmålet i petroleumspolitikken er «å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv». Dette målet har ligget fast i tiår gjennom ulike regjeringer og ulike Storting. Det reflekterer det store flertallet som støtter en positiv utvikling av Norges største næring for å bidra til finansiering av velferdsstaten, arbeidsplasser over hele landet, høy verdiskaping og muligheten for å sikre pålitelige og sikre leveranser av olje og gass til Europa.

Stortinget orienteres regelmessig om sentrale utviklingstrekk og justeringer av gjennomføring av petroleumspolitikken når omgivelsene endrer seg. Siden 2011 har Stortinget, i tillegg til gjennom de årlige budsjettproposisjonene, blitt forlagt petroleumspolitik gjennom Meld. St. 28 (2010-2011) *En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten*, Prop. 114 S (2014-2015) *Norges største industriprosjekt – utbygging og drift av Johan Sverdrup-feltet med status for olje- og gassvirksomheten*, Prop. 80 S (2017-2018) *Utbygging og drift av Johan Castberg-feltet med status for olje- og gassvirksomheten* og Meld. St. 36 (2020-2021) *Energi til arbeid – langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser*. Denne regjeringen har lagt fram både Meld. St. 11 (2021-2022) *Tilleggs melding til Meld. St. 36 (2020 – 2021) Energi til arbeid – langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser* og senest Prop. 97 S (2022-2023) *Utbygging og drift av Yggdrasil-området og Fenris, samt videreutvikling av Valhall, med status for olje- og gassvirksomheten mv*. Regjeringen legger fram forvaltningsplaner for havområdene hvert fjerde år. Stortinget tok stilling til områdespesifikke rammer for petroleumsvirksomheten ved behandling av Meld. St. 21 (20023-2024) *Helhetlige forvaltningsplaner for de norske havområdene*. Det arbeides i næringen med flere utbyggingsprosjekter som vil kunne bli forelagt Stortinget, da vil det være naturlig å gi en oppdatert status for petroleumsvirksomheten slik det er gjort flere ganger de siste 15 årene.

Jeg støtter representantenes syn på betydningen av å utvikle petroleumsvirksomheten. Petroleumsnæringen er viktig for verdiskaping, sysselsetting og finansieringen av velferdsstaten. Næringen er høyteknologisk og bidrar til teknologiutvikling som hele Norge drar fordeler av. Norske olje- og gassleveranser er viktig for energisikkerheten til et svært importavhengig Europa. Lavere norsk produksjon gir økt import og svekket energisikkerhet og trygghet, for våre allierte i Europa.

Vi legger best til rette for en utvikling av petroleumssektoren ved å videreføre de stabile, forutsigbare og gode rammebetingelsene som er etablert for aktiviteten i de områder Stortinget har åpnet og beholdt tilgjengelig for petroleumsvirksomhet. Dette gjennom alt fra årlige arealtildelinger under TFO-ordningen, et velfungerende petroleumsskattesystem, SDØE-ordningen, infrastrukturpolitikken, god sameksistens og tilrettelegging for ringvirkninger på land. Det skal nå gjøres en utredning av effektene av den doble virkemiddelbruken på CO₂-utslipp, jf. Prop. 1 S (2025-2026) *Energidepartementet*. Petroleumspolitikken er utformet for å være robust mot endringer på kontinentalsokkelen, skiftende markedsforutsetninger og andre internasjonale trender. Dette har ligget fast over tid med et bredt flertall og jeg ser ikke behov for ev. andre, større endringer på disse områdene som krever involvering av Stortinget.

Det har vært petroleumsaktivitet i tiår i alle deler av de åpnede, tilgjengelige arealene for petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Skal ressursene i øvrige, prospektive arealer på kontinentalsokkelen kunne utnyttes krever det beslutninger i Stortinget. Søkeldirektoratet anslår at ressursene utenfor åpnet, tilgjengelig areal utgjør en stor andel av gjenværende, uoppdagede ressurser. Det foreligger begrenset informasjon om disse områdene; ressursgrunnlaget kan være betydelig høyere eller noe lavere enn det Søkeldirektoratet har anslått i sitt ressursregnskap. Gjennom sitt arbeid vil direktoratet bidra til å belyse eventuelle behov for ytterligere leteareal. På bakgrunn av slike faglige innspill kan regjeringen vurdere å legge fram en sak for Stortinget.

Med hilsen

Terje Aasland

